

בע"ה כ"ט אלול תשע"ז

20/09/2017

גליון מס' 3015

ראש השנה תשע"ח

בשנה הבאה

(אהוד מנור)

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספור ציפורים נודדות.
ילדים בחופשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות.

עוד תראה, עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הבאה.

שנה טובה ומתוקה לקהילת סעד ולכל עם ישראל!

פרשת האזינו - 'שבת שובה'

משה רבנו פותח ומדבר אל העליונים ואל התחתונים: "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" (ל"ב, א').

כ 600 שנה לאחר מכן פותח ישעיהו את חזונו בפנייה מקבילה אולם הופך את סדר הדברים באומרו: "שמעו שמים והאזיני ארץ" (א', ב').

שמות נרדפים אלו של 'האזנה' ו'שמיעה', מתיחסים להקשבה ממרחקים שונים. האזנה היא הקשבה מקרוב ושמיעה היא קליטת הקול ממרחק.

מסביר ר' עקיבא: "כיוון שאמר משה את התורה-בשמים היה, לפיכך אמר: "האזינו השמים". אבל ישעיהו שהיה בארץ וראה שמים רחוקים ממנו התחיל לומר: 'שמעו שמים', ואחר כך: 'האזיני ארץ' שהיתה קרובה אליו".

(מתוך ספרו "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" - ישעיהו לייבוויץ')

שבת
שלום

אחות תורנית- א' ר"ה- דורית רידר. ב' ר"ה- הילרי יום טוב. שבת- חגית קאופמן.

שירה של נעמה הנקין ז"ל

לכם אנשי קהילתי, שיר מנעמה נכדתי ז"ל שמתאים לראש השנה. נעמה מתארת חוויות אישיות מבית הכנסת בזמן התפילה. על נעמה ואיתם נכתב רבות ברשתות החברתיות ובאתרי אינטרנט (מופיעים גם ניתוחים ומאמרים על חלק מהשירים). ניתן לכתוב: "שירי נעמה הנקין", וכך לאתרם, מי שמעוניין במאמר מסוים מוזמן לפנות אליי ואעזור לו.

שנה טובה – 3'פי

כרונולוגיה של תשובה ידועה מראש :

מלכויות

ונתנה תקף קדשת היום :
בעזרת הגברים מתעטפים אנשים בטליתות
כמו אוהזים בערפלי טהר החוצצים בינם
לבין פגמי עולם הזה.
ולי אין טלית
ואין לי מה שיחצץ.
ארון הקדש פתוח,
ספרי התורה לבושים לבן.
הקהל מקבל על עצמו על מלכות
שמים ותכלים שבחוץ קוראים לי
לפרש זרועותי כלפי מעלה
(וביני לבינו אני שחה,
מי אל כמוך מחבק אותי ככה).

זכרונות

כסא העץ החורקני הזה הוא
אותו הכסא מהשנה שעברה
ומזו שלפניה.
בין סדקיו חלחלו טפטופי תפלות
שלא זכו לעלות מעלה, לעולם שכלו טוב.
נשמתו שהוסר הגולל מעליה
סופגת אותן אל תוכה,
ומיד מצטמקת מריח פחדים נושנים
העוטפים אותי דין ורחמים ודין.
ועצב קל ועדין.

שופרות

לא בְּהֶרְכָּנֶת ראש וְלֹא בְּכַפִּיפֶת גּוֹף.

גּוֹי זָקוּף וּמֵתוּחַ שֶׁלֹּא לְהַחֲמִיץ אֶת

הַרְגֵּעַ הַהוּא כְּשֶׁהַשְּׁבָרִים נֶאֱסָפִים לְכַדִּי

תְּקִיעָה גְדוֹלָה וּשְׁלֵמָה.

וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד,

וּבִיד קֶלֶה אֲנִי מְסִיטָה אֶת מִלְמַלֶּת הַמַּחֲיִצָּה

שֶׁבֵּין חֲדָרֵי לִבִּי, שֶׁם אֲתָה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל

בְּפִנְתֶּךָ וְאֲנִי בְּפִנְתִּי,

וְאִין קֶרֶבָּה גְדוֹלָה אֵלָיו מִזֹּו שֶׁבְּקֶרֶבְתֶּךָ.

וְהֶרְגַּע נֶאֱסָף

וְהִנֵּה כָּבֵד מוֹסָף.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ.

נעמה הנקין ערמוני

" שפכי כאיט ליבק נוכח פני ה' "

נשים יקרות, הנכן מוזמנות לערב נשי המחבר לאווירת "הימים הנוראים".

נתכנס ללימוד, שירה וריקודים המעוררים את הלב.

הערב יתקיים אי"ה ביום ראשון, ד' בתשרי (24.9), בשעה 20:30 במועדון לחבר.

כלי נגינה ועוגות ביתיות יתקבלו בשמחה.

מצפות לראותכן הצוות המארגן

לפרטים נוספים – קרן רוצי

נהפכיתו fe מוקו רוס (רויק) ז"ל – דברית שכתב בנו נצח

לכל אחד המושקו שלו...

מושקו - החבר שתמיד מגיע לעזור. אם זה להחליף פנצ'ר או תליית קישוטי יום העצמאות במושב, תמיד עם אזיקון, מזמרה ומטר בכיס.

מושקו - מדריך הטיולים עם עין אחת קורצת בשמש, לוקח משפחות בשבילי ונחלי ארץ ישראל, ובודק את הגבול הדק בין שחייה לטביעה של הילדים הקטנים.

מושקו - המג"ד המנווט מתוך שינה, מגיע ליעד וכובש אותו.

מושקו - איש הספר, הידען, שמרצה באותה רצינות על עגנון, ריש לקיש והנסיכה הקסומה.

מושקו - הגנן, תמיד בלי כובע ועם גופיית סבא, מזיע להנאתו עם חיוך של עבודה קשה.

מושקו - החבר, עם עצה טובה, שתמיד צריכה להיות מקצועית ומעשית - כי בתכנון נכון הכל פתיר.

לכל אחד יש מושקו שלו...

מושקו - הסבא, ששומר על 4 נכדים בלי להתרגש, גם שהם צורחים ומשתוללים - השלווה שלו מרגיעה אותם, או שלפחות הם מבינים שפה יש מישהו שאותו לא יוכלו להטריף. סבא שבונה בלגו, נוסע לספארי, מנצח בשח כשהוא חצי ישן ומתקן כל צעצוע עם אפוקסי.

מושקו - שיש לו טעם מאד קיבוצי ופשוט באוכל, אבל איכשהו יש לו סלט על שמו וחיבה מיוחדת לחומוס עם פול. מושקו - הבן זוג, שאוהב את אמא עד הגג, ויעשה הכל למענה, למרות שהוא תמיד ישאיר עקבות סוכר וקפה במטבח.

מושקו - עם החיוך הנבון, שיודע שלפעמים הוא עוף מוזר, אבל שככה אנחנו אוהבים אותו.

לי יש מושקו שלי - אבא או מושיק. ובשנה האחרונה הוא מאד חסר לי. אם זה לשיחה והתייעצות, או סתם בנוכחות הרגועה והבטוחה שלו. אני מחפש אותו בגינה, או ליד המחשב למעלה, שייקרא לי נוצ'ה כשאני נכנס הביתה. אם יוצא לי לראות איזה סרט שהוא אוהב, אני מסתובב לבדוק אם הוא עומד בפתח, לא מתיישב על הספה כי יש לו דברים חשובים לעשות, אבל נשאר נטוע בפתח עד סוף הסרט. בערב שבת אצל אמא אני מחכה שהוא יפתח את הדלת כשהוא חוזר מבית כנסת עם חולצה לבנה, סנדלים ומכנסיים שגדולים עליו כי הם לא עומדים בקצב של הדיאטות הלך וחזור.

אני שומע אותו צוחק את הצחוק המהמהם שלו בבסיס נמוכים, קהל קל לניסיונות שלי לשעשע. אני נזכר בו בטיולים בחו"ל, עם עשר מפות, גי.פי.אס וספר טיולים. נרגש לראות ולהתאים את מה שכתוב בספר אל מול המציאות. אני מדמיין אותו משחק עם הנכדים, מטייל איתם זורח באושר וגאווה. אני מדמיין איך הוא מתלהב מענבל הקטן, עודד אתו בטוריה בגינה, שני אנרגייזרים שאוהבים להיות כל הזמן בפעולה, מחייכים אדומים, מזיעים ומרוצים. בהמון רגעים, מידי פעם גם בהפתעה, אני חש בו, יודע מה היה עושה או אומר, כאילו הוא כאן איתי. אך לפעמים החוסר הוא ממש פיזי. קשה להתרגל לעובדה שאדם שהיה כל כך חי, פתאום איננו.

אבא, במוות יש געגוע ויש החמצה, אבל יחד עם זה אפשר גם למצוא איזושהי נחמה על מה שהיה ומה שנשאר לנו ממך בתוכנו. באופן כללי השנה דברים התחדדו לי. אני משתדל להוקיר את מה שיש לי כרגע, להעריך באמת את הזמן הזה בהווה, לא לחכות שהוא יהפוך לנוסטלגיה. לקחת את החיים בפרספקטיבה נכונה, לזהות מה חשוב ומה פחות. למצוא איזונים נכונים בין "אכול ושתה כי מחר נמות" לבין "לשמור משהו ליום סגריר." באופן כללי אני מנסה לשמור על אופטימיות, נראה לי גם שככה אתה היית מעדיף.

אבא לא תכננו שתעזוב כל כך מוקדם, והיה לי מאד קל לדמיין איך אתה ואמא מזדקנים לכם ביחד, מלווים את הנכדים הגדלים ואת אלו שעוד לא הגיעו. אבל החיים ממשיכים, ואני מנסה לצעוד בהם לצידך בלעדיך. גם ברגעי השגרה הקטנים של היום יום, אני מוצא אותך לידי.

קצת מכל הדברים האלו שהיו אתה, אני משתדל להעביר גם לילדיי, שישפגו קצת מהרוח המיוחדת של סבא מושקו. אבא, נוח לך בשלווה, תישען על הסלע מול בקעת שפיר שאתה כל כך אוהב. אבל בוא לבקר מידי פעם, "ירד דומם אל הבקעה, לחזות בשנת הילדים". אוהב אותך מאד, וכבר ממש מתגעגע...

אָנאַרמאַט אָדאַ, אַנאַרמאַט

(דברים ד' ט"ו)

בכל ליל שבת, בצאתי מבית הכנסת אני מתפללת לעבור בשלום את כל המכשולים הרבים שבדרך. אני יוצאת מהכניסה הראשית לכיוון הבתים שמעל בית הכנסת. כל הכניסה והשביל שאחריה מלאים בתלתי אופן, קורקינטים שונים, בימבות ועל כולם ילדים בגילאים שונים הרוכבים לכאן ולשם. מצד אחד משמח לראות מספר ילדים כל כך גדול, אבל מדוע להביא לבית הכנסת את כל כלי הרכב הללו?

זה מחזיר אותי לימים עברו, כשאנחנו גידלנו את ילדינו. בימים ההם לא הורשה אף ילד בסעד לרכב על תלת אופן או קורקינט בשבת או בחג, אף כי זה לא אסור בשבת. מה הוביל אותנו בימים ההם להחלטה הזאת? הכל היה קשור לפסוק: חֲנֹךְ לְנֶעֱר, עַל-פִּי דִרְכּוֹ-- גַּם כִּי-יִזְקֶיךָ, לֹא-יָסוּר מִפְּנֶה. (משלי כ"ב ו') חשבנו לנכון שכדי שיתכוננו לימים שבהם ידעו שבשבת אין רוכבים על אופניים ואין נוסעים במכונית, מן הראוי שילמדו זאת מימיהם כילדים קטנים. אני זוכרת שבמקרה שעבר ילד רכוב על תלת אופן כל שאר הילדים צעקו לו "גוי של שבת", ואז זה לא חזר על עצמו. אולי מן הראוי לציין שהיום יש בתוכנו אנשים שמקפידים על כל מיני דברים שבעבר לא היכרנו אותם (אורך שרוול, אורך חצאית ועוד) ואילו ילדיהם משייטים בסביבת בית הכנסת בשבתות בכל מיני כלי רכב של ילדים.

אני חוזרת לנושא – אנשים מבוגרים/קשישים יוצאים יחד אתי מבית הכנסת, אנא החליטו אחת ולתמיד להפסיק את הסחרחרת הזאת על מנת לשמור על שלמותנו, שלא ניפול חלילה ולא תקרה כל תקלה. בתקווה שדבריי יפלו על אוזניים קשובות. שנה טובה ושבת שלום!

אמרי

ראיון עם יוסי סוסנה-צל הקייטרינג

ראיינה : מרב לוי

תציג לי בבקשה איך היה הקייטרינג כשנכנסת לניהול?

הענף פעל בתחומים שאנו פעילים בהם כיום . במהלך השנים האחרונות הגדלנו את היקפי הפעילות והרחבנו משמעותית את היקפי המכירות ואת שטחי העבודה.

מה הקייטרינג כולל בתוכו?

הקייטרינג כולל את ההזנה (מנות הנארזות בחמגשיות ונשלחות לגנים ובתי ספר), שוק שישי, הספקת ארוחות לחד"א ומכירה למוסדות שונים.

מי השותפים היום בקייטרינג?

השותפות כוללת את קיבוץ סעד , אנוכי ושותף חדש שנכנס לפני כארבעה חודשים בשם : אורי תדהר שמביא איתו נסיון רב בתחום הקולינרי.

מה התחדש בקייטרינג בשנה האחרונה?

מהקמת החברה החדשה לפני כ-4 שנים, אנו מבצעים השקעות בהיקפים נרחבים בכל מה שקשור לתשתיות, למבנה ולציוד הנדרש כדי לייצר כמות מנות גדולה יותר.

בקיץ האחרון ביצענו ריצוף חדש לכלל המטבח, התקנת תקרות חדשות ותקניות, הוספת חדרי אריזה וחדרי קירור ורכישת מכונות אריזה וציוד נוספים.

מהן השאיפות העתידיות שלכם?

השנה אנו שואפים להגיע למקסימום המנות שמאושר לנו לייצר ע"י משרד הבריאות.

חשוב לציין שסיימנו השנה במקום הראשון מבין חברות הקייטרינג באזור הדרום.

אנחנו שואפים לשמור השנה על רמת הביצועים שהייתה בשנה החולפת.

לסיום, מה היית רוצה לאחל לענף הקייטרינג ולקיבוץ סעד לכבוד השנה החדשה?

בריאות הצלחה ושגשוג.

אני מנצל הזדמנות זו לומר תודה גדולה לצוות גדול בקיבוץ שעוזר לנו בכל פעילויותינו.

בכלל זה : הנהלת הקיבוץ, מערך הנהלת החשבונות המחשב והשכר ומערך נותני השירותים השונים שמסייעים לנו רבות להצלחת הקייטרינג.

תודה מיוחדת לאירית ברט שמתכללת את כלל הפעילות במערך ההזנה לקיבוץ.

להדס ולקראל לוי ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבן
איחולים לנחת ולאשר - קהילת סעד

לדליה ולאבנר רוצי, לחנה קיני ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכדה-נינה, בת לחן ולאיית רוצי
איחולים לנחת ולשמחות!

לאליעזר ארז - מזל טוב לבר המצווה
למרב ולרונן ולכל המשפחה - איחולים לנחת ולשמחה
קהילת סעד

לרון ריזר מזל טוב לבר המצווה
לדורית ולצביקה, לאירית ולבוקי ולכל המשפחה
איחולים לנחת ושמחות - קהילת סעד

למרגלית שריד
ברכת מזל טוב להולדת
הבן
נכד לעוזי ועידית, בן לשלמה ועינה
שתזכי לשמחות ולנחת!

דברים שנשא יענקוש זיוון ביום הזיכרון לחברי הקבוצה

כאן, ביום הזיכרון לחברי הקבוצה, אני רוצה להעלות נושא שחשבתי עליו רבות השנה, בעקבות פרידתי מאמי, אסתר זיוון ז"ל.

חשבתי: איך אני רוצה לזכור ולהזכיר את אימא שלי, שהייתה לי הזכות והחובה להיות לצידה 62 שנים, כאן בקיבוץ סעד.

שנותיה האחרונות היו קשות לה, ואולי יותר מכך קשות לנו בני המשפחה. קשה היה לראות את האישה הנבונה הזאת, ששלטה בכל ענייני המשפחה וענייני עבודתה ביד רמה, נעשית לעת זקנתה כל כך חסרת אונים, מבולבלת, שוכחת יותר מאשר זוכרת, ותלויה בחסדי המטפלים בה.

ב"שלושים" לאמי אמרתי:

אני מאד רוצה לזכור את אמא כשהייתה במיטבה. אולם כל אותן 6 השנים האחרונות, ממסכות עבורי את 86 השנים שקדמו להן. הזמן הרב שבילינו, אחותי ואני, עם אמא באותן שנים אחרונות, מקשה עלי את הזיכרון הרחוק יותר.

ואולי דווקא אותו מצב, ששינה את אמא מקצה לקצה, הצליח לקרב אותנו אליה ואף להתקרב אחד אל השנייה. ויהי זה שכרנו."

בגישה זו אני מציע לנקוט גם בבואנו היום ל"בית החיים" של קהילת סעד לדורותיה. אני מציע שנוזכר אותם בשיאם! בפריחתם ועשייתם הנמרצת, וזיכרון זה יעשיר את חיינו כאן ועכשיו.

ובכן מה אפיין את דור הורינו, ותיקינו?

1. ציונות לשמה. כמעט כל אחד ואחת מהם עזב או ויתר על חיים נוחים, והגשים כפשוטו ממש, את יישוב הארץ, באמונה גדולה ובנועזות מתוך אמונה שזהו המעשה הראוי.

וזה לא היה פשוט כלל ועיקר. לפחות בסיפור של אמי רבו מאד קשיי הקליטה בארץ, סוג של "נפילה" לתוך מדינה חדשה, שפה חדשה, אקלים של מדבר, ולבסוף - סיר לחץ גדול שנקרא "קיבוץ", עם חוקים וכללים שקשה להבין ולקבל. כל אלה חברו יחד והקשו מאד על קליטתה של אמא וחברותיה וחבריה כאן בארץ. מה אם כן השאיר, בסופו של דבר, אותה ואותם במקום הזה? נדמה כי הייתה פה אהבה גדולה למקום, לחברים ואמונה בצדקת הדרך.

2. דור המייסדים, גם הביא אלינו, בני הקיבוץ, ניחות של חוץ לארץ. סיפורים על ארצות רחוקות, שפות ומבטאים שונים (דרום אמריקאי, ייקי, צפון אפריקאי ומזרח אירופאי).

3. פשטות וצניעות - נכון, גם לא היה להם הרבה, אבל גם בשנים מאוחרות יותר, כשכבר היה, ההתנהלות המשיכה להיות עניינית, ולא ראוותנית.

4. חריצות – הם פשוט לא היו מפונקים. עבדו כי עבודה זה ערך. עבדו ופעלו, כי אם הם לא (ינקו, יתקנו, יובילו, ינהלו) אז מי כן?

אני רוצה לאחל לכולנו שעם כניסתה של השנה החדשה ננסה לאחוז ברוח עשייתם של אותם אנשים ונשים שקדמו לנו, רוח של נועזות וחריצות, פשטות וצניעות, בכדי ליצור חברה ראויה וצודקת יותר.

יהודה עמיחי כתב:

"מי יזכור? ובמה משמרים זיכרון?

במה משמרים בכלל בעולם?

משמרים במלח ובסוכר, בחוס גבוה ובהקפאה עמוקה

באטימה מוחלטת, בייבוש ובחניטה"

ואני עונה לו כהד ואומר:

מי יזכור? אנחנו ובנינו ובני בנינו. נזכור בזכות הסיפורים החיים על האנשים המתים, בזכות תכונות שאימצנו מאבותינו ואימותינו ובזכות ההמשכיות.

לא נשמר את זכרם "בחוס גבוה ובהקפאה עמוקה", לא "באטימה מוחלטת" ולא "בייבוש וחניטה". נזכור אותם בחיינו, תוך כדי הליכה בדרכי החיים, על אתגריהם ושמחותיהם, הם איתנו צועדים בליבנו ובמחשבותינו, מלווים אותנו בימים של חג ובימי החול.

שנה טובה לכולם.

לשנה וראובן עברון

מלא טוב לראל בת המצווה של נכדתכם

אביש ברקן

בתם של יאירה עברון ואורי ברקן

תלכו לנחת ושמחות רבות – קהילת סעד

"אסוף את האצעים" – סיכום שנה רביעית בניהול קהילת סעד

ערב ראש השנה, הוא זמן טוב לעצור ולחשוב מה היה לנו במהלך השנה האחרונה ולהרהר באתגרים העומדים לפנינו. כשנהנים הזמן עובר מהר, ומבלי משים כבר מסתיימת לה השנה הרביעית בתפקידי כמנהל הקהילה והאגודה. קשה לסכם במילים ספורות שנה שלמה ובכל זאת אשתדל לגעת במספר נקודות מרכזיות:

- אירועי שנת ה-70. אין ספק שזו הייתה גולת הכותרת של שנת תשע"ז. לשמחתי, מעגלים רחבים מאד של אנשי הקהילה היו שותפים לאירועים הרבים והמגוונים לאורך השנה, כולל מעגל הבנים שלנו שגרים מחוץ לסעד. נדמה לי שהבחירה באירועים צנועים מחד אך בדגש של לכידות חברתית היתה נכונה ולוואי ואירועי שנה זו ימשיכו להאיר את דרכנו בשנים הבאות ברוח טובה ובדיבוק חברים.
- חילופי מנהלים – תשע"ז התאפיינה בסיומן של קדנציות ארוכות של מזכיר הקיבוץ- בוקי ומנהל העסקים- חלופ. מטבע הדברים חילופים כאלה מאתגרים את הצוות הניהולי ומחייבים את כולנו להתרגל למציאות חדשה: יו"ר קיבוץ חיצוני, מנהל עסקים זמני ומנהל עסקים חדש וצער מבית. לי ברור שלצד הקשיים, יש כאן הזדמנות להתחדשות ורענונות ולוואי ונשכיל להוביל את הקהילה והעסקים למקומות אלה.
- אתגר הגזר – לכאורה הוא שייך כולו למגזר העסקי ובכל זאת לא אוכל שלא להתייחס לממשק החברתי קהילתי. אכן, לא סתם אנו מתפללים בין היתר על פרנסה טובה. לצד הצלחות מאד לא מבוטלות, אנחנו בעיצומו של אתגר מאד גדול בענף הגזר. בעת כתיבת שורות אלה, נדמה לי שלא ברור לאנשי הכלכלה והמשק לאן פנינו. מיותר לציין שקושי כלכלי מאפיל על התנהלות הקהילה מבחינה תקציבית אך אני רוצה להתייחס בעיקר, לאחריות החברתית. מתוך הבנה שכל העוסקים בצרכי ציבור עוסקים בהם באמונה, וודאי רצו ורוצים בטובתה של סעד וחבריה, בואו לא נהיה "קלים על ההדק" בביקורת הרסנית. מותר לבקר, צריך לשאול שאלות קשות את האנשים הרלוונטיים, אך בלשונות רעות, בשיחות שבילים ובמידע לא אחראי לא נצמד לעתיד טוב יותר. אני מאמין שמתוך אחריות חברתית ובכוחות משותפים, נוכל גם לאתגר הגדול הזה.
- קהילת סעד ערב ראש השנה תשע"ח, ממשיכה לגדול ולצמוח. אל חמש המשפחות שנקלטו לחברות בשלהי תשע"ו הצטרפו עוד משפחה לשכונה ועוד ארבע משפחות לקליטה לחברות במהלך השנה הזו. אין ספק כי אתגר הקליטה החברתית וחיבור אל סעד ומסורותיה, ימשיך להוות אתגר גדול ומשמעותי. נמשיך ונתלבט במספר הנקלטים הנכון והטוב, ותקוותי שתהליך האבחון הדמוגרפי, אליו נכנסנו בשלהי השנה, יסייע לנו בקבלת החלטות מושכלות.
- "קליטה תלוית מדור" (חובת החבר החדש לרכוש או לבנות בית) – זהו אחד הכללים שקיבלנו על עצמנו בנוהל צמ"ד ולאורו אנו פועלים. הכלל הזה ממשיך לאתגר את כולנו, החברים החדשים ומוסדות הקיבוץ וגורר איתו, עיסוק גדול ולא פשוט. במהלך השנה הקרובה נשתדל בכל מאודנו לצלוח חסמים הן בשכונת מנגו והן בפרויקט "בתי האגודה". כמו כן, במהלך החורף הקרוב יביא צוות צמ"ד רעיונות לעדכון בנוהל, לאור נסיון השנים שחלפו מאז קיבלנו את הנוהל הקיים באסיפת החברים.

- איכלוס שקד ג' – הסנונית הראשונה של מימוש הקליטה תלויית המדור , הבשיל ובשעה טובה אוכלסו שמונת הבתים הראשונים. כדרכה של סנונית ראשונה גם כאן היו לא מעט אתגרים אבל נדמה לי שהתוצאה הסופית מכסה על הקשיים שבדרך. בליבי תפילה, שהמהלך הסמלי של "עטיפת" שכונת שקד בחברי קיבוץ גם מצפון, יביא בשנים הבאות לבחינה מעמיקה של איחוד הקהילה, כפי שמתרחש במספר קיבוצים בקבה"ד בפרט ובתנועה הקיבוצית בכלל.
- ניהול התקציב – על שני ראשיו, תקציב האגודה ותקציב הקהילה, מאתגר ומחייב חשיבה ויצירתיות בחיפוש אחר מקורות מחד וצמצום והתייעלות מאידך. תקציב 2018, יאתגר אותנו מאוד לאור שינוי חקיקה שהתחילו השנה ויתעצמו בשנה הבאה. צוות מיוחד עוסק בנושא זה כבר חודשיים, ובע"ה נשכיל לבנות תכנית תקציבית נכונה ומתאימה, אף כי אני משער, שיהיו לה השלכות לא פשוטות על חברי הקהילה, אם בצמצום שירותים ואם בעדכון מיסים.
- בטחון – בחסדי שמיים ובזכות כוחות הבטחון, זכינו לשנה שקטה ושלווה. תפילה גדולה שגם השנה הבאה עלינו לטובה, תהיה כזו. יחד עם זאת, איננו עוצמים את עינינו ובמהלך השנה עסקנו רבות בהכשרות שונות של אנשי צח"י, כיתת הכוננות ובבניית תכנית הפינוי בעת חרום. שינויים בישוב הקולט שלנו במהלך השנה, לא אפשרו להשלים את המהלך ובע"ה נשלים אותו, כולל שיתוף הציבור במהלך חודשי החורף.
- מערכות החינוך בגיל הרך ובחינוך החברתי – מנהלות המערכות, אפרת שלומי ושושי פאל יחד עם הנהלת הגיל הרך וועדת חינוך, לא שוקטות על שמריהן. לאורך כל השנה התקיימו תהליכי חשיבה ופיתוח (כולל שיפור התכנים מחד וצמצום עלויות מאידך) ובע"ה, נראה את הפירות בשנים הבאות. גם שינויים בממלכה, כגון חוק הצהרונים והעברת האחריות ממשרד הכלכלה למשרד החינוך, מאתגרים אותנו ומכתיבים שינויים, שלא תמיד מתאימים לנו, אך מזמן הבנו שגם הקיבוץ הוא חלק מהמדינה וחוקיה.
- ועוד קרה במהלך השנה בהבזקים:
 - בניית בית הרב וחנוכתו והארכת הקדנציה לרב ארי לחמש שנים נוספות.
 - החלפת תוכנת הרכב
 - בניית שירותים נגישים בבית העלמין
 - שיפוץ גדול ומתיחת פנים למשפחתון הדר.
 - הטמעת הקהילנט ככלי תקשורת קהילתי מרכזי.
 - מעבר מאנטנה מרכזית ליס
- ארבעה אתגרים הטורדים את מחשבתי ועיתותי, שלא מספיק התקדמו בשנה זו, ותקוותי שנשכיל לקדם אותם במהלך שנה:
 - תהליך הרחבת בית הכנסת. התחיל ונעצר ובע"ה נמשיך מיד אחרי החגים לקדמו.
 - אתגר הגיל השלישי במתן מענים לנושאי תעסוקה ופנאי. כבר כתבתי שאנחנו בתוך תהליכים חשובים של זריעה וצמיחה ולוואי ויבשילו לכדי פירות של ממש, בשנה זו.

- איוש בעלי תפקידים – אתגר גדול ומתמשך. בין היתר נצטרך לשאול את עצמנו האם אין מקום להחזיר את התפקיד של אדם העוסק בכך בצורה מיטבית ורציפה כפי שהיה בזמנו כשהייתה לנו ועדת מינויים.

- התנדבות בקהילה ומחוצה לה – מחד ישנם מתנדבים רבים מאד בגלוי ובסתר מבין חברי הקהילה, הפועלים רבות בתוך סעד ומחוצה לה. יחד עם זאת נדמה, כפי שכתבתי בדבריי לסיכום שנת ה-70 לפני חודשיים, שיש עוד הרבה מה לעשות ולהשתפר. ורק כדוגמאות לצרכים שלא מתממשים בכיוונים שונים: סיוע בקיום מנין בבית הכנסת בכפר עזה בשבתות ובחגים, נאמני מסתור, ליווי חברים בודדים והזמנתם לסעודות חג ושבת.

• לשמחתי, גם בסופה של שנתי הרביעית אני מרגיש שהחשש שלי מלנהל את הקהילה בה אני חי, בטל בשישים אל מול תחושת השליחות וההרגשה שהחברים יודעים לעשות את ההפרדות הנכונות בין בעל תפקיד לאדם פרטי. אשרינו ולוואי וזה ימשך כך גם בשנתי החמישית והאחרונה. בהזדמנות זו, אני מבקש סליחה מעומק לבי, מכל מי שנפגע ממני בדרך כזו או אחרת במהלך השנה.

• תודות :

- לכל שותפיי לדרך: צוות הניהול וכל מנהלי הענפים והוועדות.
- למשפחתי התומכת בי לאורך כל הדרך.
- ולכל הציבור על האמון והגיבוי, גם אם לא הכל לשביעות רצונו.

מי יתן ונשכיל לראות כל העת, בצניעות ובענווה את חצי הכוס המלאה, ונשמח בכל הטוב אשר חונן אותנו בו האל הטוב. שנדע לראות מה עיקר ומה טפל, ואת הזמן בצורה מיטבית לנצל. שנוכל לאתגרים העומדים בפנינו בכוחות משותפים ושנראה כל אחד מעלת חברו, ולא את הפגמים.

שנה טובה

שנת עשייה ברוכה מתוך בריאות ושמחה, שקט ושלווה

לנו ולכל בית ישראל

נחמ